

Tweeduizend zestien, annus horribilis?

Anno Domini 2016 was een jaar met veel ups-and-downs waarin de wereld een stuk minder caleidoscopisch werd. Zo ontvielen ons creatieve genieën van felgesmaakte muziek: Zijne Purperen Hoogheid zal geen segno meer neerpennen in partituren en Bowie zal niet meer out of the box denken, laat staan alter ego's met idiosyncrasieën verzinnen. Gefundenes Fressen uiteraard voor goedgeïnformeerde muziekjournalisten en de tycoons van de platenfirma's.

Toen ik het nieuws vernam, voelde ik mij een ongelovige thomas die net een onzin hoorde. Een vroege 1 aprilgrap? Op Facebook en WhatsApp regende het unisono geblèr en emoji's van getroebleerde fans. Vrees niet, ik ga er hier noch trocheeën noch een shakespearesonnet aan wijden, hoewel het voor sommigen wel een echt Shakespearedrama was. Hun muziek was dan ook je van het waarmee ze toentertijd mensenlevens verblijdden als waren het Godsgezanten.

Het wordt nu in elk geval queueën aan gene zijde waar ze andere rocksterren djoinen. Louter coïncidentie? Nee, de sturm-und-drang van de babyboomgeneratie is allang voorbij en velen worden oud. Zelfs de grondlegger van het zogenaamde paradise-by-the-dashboardlight werd dit jaar bijna door Magere Hein kaltgesteld, waarna hij terugkwam alsof hij nooit weg geweest was.

Niet alleen muzikliefhebbers zijn er dit jaar bekaaid van afgekomen maar ook voetballiefhebbers. Je moest bijna tv'loos zijn of in een Eskimohut wonen om te ontsnappen aan de deconfiture van de Duivels die kopje-onder gingen: onze nationale popiejopies verloren onder andere van de Azzurri van wie de verdediging volledig uit gereputeerde linkmiegels van De Oude Dame bestond. Niet gehinderd door enig tactisch gogme hing onze ploeg als los zand aan elkaar waarin geen enkel patroon gegaufreerd kon worden aldus de cocommentator van dienst.

Tussendoor verloren we bijna het accent circonflexe, gelukkig zitten we nog gebeiteld met het skûtsjesilen.

En nu, in deze tijd van het jaar, kan ik door het koude weer mijn beanie en kaffiya al uit de kast halen: de periode van Duitse dirndls in oktober en allerheiligendag is dan ook voorbij. Zelfs onnozele-kinderendag is in aantocht. Weinig reden dus in 2016 om bourrees te dansen bij vollemaan. Gelukkig leerde ik dit jaar wel nog enkele wist-je-datjes voor spellingtesten kennen: eten we vanavond gnocchi of yuca?

Kortom, voor we de kroniek van 2016 lumbecken, mogen enkele gebeurtenissen getipp-ext worden. En zo niet, een ex libris voor Beëlzebub erin dan maar!